

Skaansel mod Vedkommende, efterat det engang er givet, at man skal affordre dem deres Gjæld. Jeg kan ikke tage dette Forslag tilbage, fordi jeg ikke har Bemyndigelse til at gøre det, hvorpaa Loven gaaer ud; jeg har nemlig ikke Bemyndigelse til at eftergive de Postler, for hvilke der er begjært Eftergivelse, og jeg har ingen Bemyndigelse til at nedsætte de Summer, for hvilke der er begjært Nedsættelse, og Regjeringen er ved Forskudsagens Behandling, som den nu staaer, kommen til det Resultat, at dette Forslag er overeensstemmende med Viljighed. Jeg har udtalt tidligere, og jeg tillader mig, efterat den Opfordring er stillet til mig at tage Forslaget tilbage, at gjentage, at, hvis man vil give Regjeringen, f. Ex. ved Sagens 3die Behandling, Bemyndigelse til at afgjøre saadanne Ting paa den hensigtsmæssigste Maade, saa kan denne Bemyndigelse benyttes, og jeg troer, at det i flere Henseender kunde være ønskeligere for Rigsdagen, end selv at behandle disse Tilfælde; saa vilde der blot fra Statsrevisorernes Side være at prøve, hvorvidt denne Bemyndigelse var benyttet i en passende Grad, men jeg kan, som Sagen nu staaer, ikke tage dette Forslag tilbage, fordi jeg efter min Overbeviisning vilde handle ubilligt mod de Paagjældende, som ere nævnte i dette Forslag.

Tscherning: De Paagjældende vilde ikke lide det Allermindste derved; de Eftergivelses, hvorom her er Spørgsmaal, ere i Forhold til, hvad vi have hørt, at der idetmindste fra een Side har været tilbudt at betale, virkelig ikke af den Bestaenhed, at de kunne give nogen væsentlig Lettelse. Naar Valget er imellem idetmindste foreløbig blot at kræve ringe Afdrag, hvilket i alt Væsentligt er det samme, som en Eftergivelse, og at lade votere her om personlige Eftergivelses, saa forekommer det mig, at der ikke kan være Tvivl om, hvilken Bei der baade er nyttig for Staten, nyttig for Thinget og nyttig for Ministeriet; derfor, kunne vi ikke paa den Maade komme til denne Sags Afgjorelse, saa kunne vi komme dertil paa en anden, og det bestaaer i, efterhaanden at forhandle Loven, indtil vi naaer Slutningen, og saa forkaste den heel og holden.

Fenger: Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) fremførte, synes mig ikke ganske at staae i Harmonie med det, Thinget kom til ifjor; jeg antager, at, naar vi eengang have vedtaget § 6 i Loven af 30te Juni 1850, hvorved det er fastsat, at de hidtil bevilgede Forskud skulle tilbagebetales ved maanedlige Afdrag efter Finantsministerens nærmere Bestemmelse, forsaavidt ikke andre Bilskaar ere fastsatte ved Forskudets Modtagelse, saa have vi derved villet lægge Eftertryk paa, at Forskuddene skulle tilbagebetales, og saa maae vi ikke senere ville bortforklare den Bestemmelse, som dengang blev truffen, derved, at vi gav Finantsministeren Bemyndigelse til at bevirke Tilbagebetaling, hvilket i mange Tilfælde kun blev en Skintilbagebetaling. Naar det nemlig ikke var Meningen, at Finantsministeren virkelig skulde indkræve, og for Alvor indkræve den Gjæld, som eengang var stiftet, saa forstaaer jeg slet ikke, hvorfor vi da forkastede den Bemyndigelse, som han dengang selv havde forlangt, og netop indfattede en Regel, som dog syntes at være nogenlunde skarp. Jeg maa gjøre de ærede Rigsdagsmænd opmærksomme paa, at dersom vi følge den af den ærede sidste Taler opstillede Fortolkning, saa vilde vi derved berøve Staten en Indtægt, netop i disse første Aar, som ingenlunde er af noget ubetydeligt Omfang, og som kommer os meget godt til Hjælp under disse vanskelige Forhold. Det forekommer mig, at naar Finantsministeren forelægger os de Forslag, han finder sig foranlediget til at gjøre, efter en omhyggelig Prøvelse af de enkelte Posters Natur, saa staae vi os meget bedre ved at vedtage dem i det Væsentlige, saaledes som de af ham ere blevne foreslaaede. Jeg maa med Hensyn til nogle Bemærkninger, som ere gjorte af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen), kun endnu tilføie, at det forekommer mig, som om han noget vel udelukkende holder sig til de paagjældende Personers Trang; det er vistnok et Hensyn, som er af stor Vigtighed, og som vistnok alle Thingets Medlemmer overordentlig gjerne vilde tage, men jeg troer dog, man ved Siden deraf ogsaa maa kunne opstille andre